Maha Sauram (Surya Namaskara)

The Sun God is also known as Surya or Aditya. His greatness is appearing in Rig Veda in various places. Surya is the Soul, both of the moving and non-moving beings (Surya Atma Jagatas Tasthushas cha). Certainly this Surya is Brahma (Asavaaditya Brahma). The life of all creatures on earth, (men, animals and plants) is certainly influenced by the solar energy and nothing can survive without it, hence Sun is the soul of all things.

The solar power activate the body, prana and even mind, without one's knowing it. Further, the health and growth of every being are dependent on the Sun. The inspiring prayers to the Sun in the Rig Veda (in various places) forms the Mahasaura Sukta, which identify the immanent divinity in the Sun with the One Reality (Ekam Sat).

Following are the meaning of some Mantras in this Sukta :

The 1st Mandala 50th sukta of the *Rig Veda* starts with a description of the progressive emergence of the Light "which knows all living things". At his approach the stars and night steal away like thieves; rays of warm light shine upon mortal men; then, having displayed the glory of his light, he mounts in his chariot drawn by his seven bright mares. The last stanza praise Surya as the God of Gods and the expression of the Supreme Light.

The 10th Mandala 37th Sukta chant is uttered from two perspectives: (1) that of distance from the cosmos, so that Man can take the initiative in asking for favors, (2) and that of harmony with and participation in the cosmos, for Man is aware that he himself fits harmoniously into the complex pattern of the

universe. This prayer does not ask for miracles or for privileges; it asks for the realization, active and passive, of true universal harmony. It recognizes that there is such a thing as physical law, but that there are also other factors involved in the operation of the universe, which are open to and even solicit human plea.

The whole hymn is pervaded by a parallelism between the spiritual and the material; it expresses both dimensions at the same time so that we discover their radical unity. Surya, the sun, dispels *tamas* (the forces of darkness, the inertia of matter) and *jyotis,* his light, banishes spiritual gloom, *anira.* The sun's rays arouse the whole universe and are invoked particularly to remove sorrow and distress.

Surya is not only the sun; he is also light and warmth and life. He is time, for he measures all movement and all dynamism depends upon him. Surya is called *vishvakarman,* "all-creator," but he himself has been created: his father is Dyu, the heaven. The Gods place him beyond the ocean, while as a manifestation of Agni he stands in heaven. He shines for Men and Gods alike. He is the eye of the Gods. All creatures depend on him. He is one of the most powerful theandric symbols, for, though not the supreme godhead, he shares fully in both worlds and combines in himself all spheres of reality. Among the Gods he is the priest. The meaning of last 3 (10-12) mantras out of 12 are as follows:

10. O Sun, Bless us by your look, your brightness and shining. Bless us in cold and in heat. Grant us blessings at home and, when we are traveling, bestow upon us your wonderful treasure.

11. Protect both our species, two-legged and four-legged. Both food and water for their needs supply. O Deva! let they be with

us to increase in stature and strength. Save us from all harms in all our days,

12. O God, whatever grave offense we have committed against you, by our tongue, or by carelessness of mind. O Vasus, lay the burden of this sin on the person one who plans evil, and wishes us.

The hymn, taken from the **10th Mandala 158th Sukta**, prays for the good eyesight for enjoying the cosmic creation. Man does not want to be excommunicated from the world; he longs to embrace it by a single glance, both as a whole and in all its details. The meaning of this Hyman is as follows:

1. Let the Sun protect us in the highest heaven. Let the breezes protect us in the airy spaces. Let the Fire be our guardian in earthly places.

2. Let the Inspirer, (Savita) whose glowing flame deserves a hundred sacrificial offerings be pleased with us. From lightning flashes keep us safe.

3. Let the God of light (Savita) grant to us sight. May the heavenly peaks grant to us sight. Let God the creator grant to us sight.

4. Give sight to our eyes and sight to our bodies that we may see. May we see the world at a single glance and in all its details.

5. O Sun, let us look on you, most fair to observe. Let us see clearly, with the eyes of Men.

In this hymn (**10th Mandala 190th Sukta**) the first result of the protocosmic energy is said to be the double principle underlying the whole of reality: on the one hand, order (the structure, the formal principle, the contexture of reality) and on the other, truth (the contents, the substance, the material principle, the concrete and crystallized reality itself). Owing to *rita,* this world is not a chaos, but a cosmos, not an disordered mass, but an ordered and harmonious whole. Owing to *satya,* the world is not a haphazard place, an irresponsible game, or an inconsistent and purely fluid appearance. *Satya* is not primarily an epistemic truth but an ontic truthfulness, an ontological fullness, with content, weight, and reality, namely, being. The meaning of this sukta 3 mantras as follows:

1. From spiritual fire, Cosmic Order (*rita*)and Truth came ; then the obscure night was born ; from then, the Ocean with its rising waves was born.

2. From Ocean with its waves, the year was born, which marshals the succession of nights and days, controlling everything that blinks the eye.

3. Then, as before (*yatha-purvam*), the creator (*dhata*)fashioned the Sun and Moon, the Heaven and the Earth, the atmosphere and the domain of light.

From the 10th Mandala 36th Sukta 14th Mantra:

Let the Savita, send us perfect health and comfort from east, west, north and south. Let Savita bless us to have very long life.

महा सौरम् (सूर्य नमस्कारम्)

ऋषिः प्रस्कण्व : काण्व : । देवता सूर्य : (११-१३ रोगघ्न्य उपनिषद :, १३ अन्त्योर्धर्च : द्विषद् घ्नश्च) । छन्दः गायत्री, १०-१३ अनुष्टुप् ॥ (१.५०)

उदुत्यञ् जातवेदसन् देवम्व् वहन्ति केतवः ।

दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥

अपत्ये तायवो यथा नक्षत्रा यन् त्यक्तुभिः ।

सूराय विश्व चक्षसे ॥

अदृश्रमस्य केतवो वि रश्मयो जनाङ् - अनु ।

भ्राजन्तो अग्नयो यथा ॥

तरणिर् विश्वदर्शतोज् ज्योतिष् कृदसि सूर्य ।

विश्वमा भासि रोचनम् ॥

प्रत्यङ् देवानाम्व् विशः प्रत्यङ् ङुदेषि मानुषान् ।

प्रत्यङ् विश्वम् स्वर् दृशे ॥

येना पावक चक्षसा भुरण् यन्तञ् जनाङ् - अनु ।

त्वम्व् वरुण पश्यसि ॥

विद्या मेषि रजस् पृथ्वहा मिमानो अक्तुभिः ।

पश्यञ् जन्मानि सूर्य ॥

सप्तत्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य ।

शोचिष्केशम्व् विचक्षण ॥

अयुक्त सप्त शुन्ध्युवस् सूरो रथस्य नप्त्यः ।

ताभिर् यातिस् स्वयुक्तिभिः ॥

उद् वयन् तम सस्परिज् ज्योतिष् पश्यन्त उत्तरम् ।

देवन् देवत्रा सूर्य मगन्मज् ज्योति रुत्तमम् ॥

उद्यन् नद्य मित्रमह आरोहन् नुत्तरान् दिवम् ।

हृद्रोगम् मम सूर्य हरि माणञ्च नाशय ॥

शुकेषु मे हरि माणम् रोपणाकासु दध्मसि ।

अथो हारिद् द्रवेषुमे हरिमाणन् नि दध्मसि ॥

उदगाद यमा दित्यो विश्वेन सहसा मह ।

द्विषन्तम् मह्यम् रन्धयन् मो अहन् द्विषते रधम् ॥

ऋषिः कुत्स आङ्गिरस : । देवता सूर्य : । छन्दः त्रिष्टुप् ।(१.११५)

चित्रन् देवाना मुद गादनीकञ् चक्षुर् मित्रस्य वरुणस् स्याग्ने : । आप्रा द्यावा पृथिवी - अन्तरिक्षम् सूर्य आत्मा जगतस् तस्थु षश्च ॥

सूर्यो देवी मुषसम् रोचमानाम् मर्यो न योषा मभ्येति पश्चात् । यत्रा नरो देव यन्तो युगानि वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम् ॥

भद्रा अश्वा हरितस् सूर्यस्य चित्रा - एतग्वा - अनु माद्यास : । नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्तु : परि द्यावा पृथिवी यन्ति सद्य : ॥

तत् सूर्यस्य देवत्वन् तन्म हित्वम् मध्या कर्तोर् विततम् सञ्ज भार । यदेद युक्त हरितस् सधस्था दाद्रात्री वासस् तनुते सिमस्मै ॥

तन् मित्रस्य वरुणस्या भिचक्षे सूर्यो रूपङ् कृणुते द्यो रुपस्थे । अनन्त मन्यद् रुशदस्य पाज : कृष्ण मन्यद् धरितस् सम्भ रन्ति ॥

अद्या देवा उदिता सूर्यस्य निरम्हस : पिपृता निरवद्यात् । तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ता मदितिस् सिन्धु : पृथिवी उतद्यौ : ॥

ऋषिः दीर्घतमा औचथ्य : । देवता सूर्य : । छन्दः त्रिष्टुप् (१.१६४.४६-४७)

इन्द्रम् मित्रम्व् वरुण मग्निमाहु रथो दिव्यस्स सुपर्णो गरुत्मान् । एकम् सद् विप्रा बहुधा वदन् त्यग्निम्य् यमम् मात रिश्वा नमाहु : ॥

कृष्णन् नियानम् हरयस्सु पर्णा - अपो वसाना दिव मुत्पतन्ति । त आव वृत्रन् त्सदना दृतस्या दिद् घृतेन पृथिवी व्युद्यते ॥

ऋषिः वामदेवो गौतम :। देवता सूर्य : ।छन्दः जगती ।(४.४०.५)

हम्सश् शुचिषद् वसुरन्तरिक्ष सद्धोता वेदि षदतिथिर्
दुरोण सत् । नृषद् वर सदृ तसद् व्योमस दब्जा गोजा
ऋतजा अद्रिजा ऋतम् ॥

ऋषिः भौमोत्रि : । देवता सूर्य : । छन्दः अनुष्टुप् । (५.४०.५)

यत् त्वा सूर्यस् स्वर्भानुस् स्तम साविध्यदा सुर : ।
अक्षेत्रविद् यथा मुग्धो भुवनान्य दीधयु : ॥

ऋषिःमैत्रावरुणिर् वसिष्ठ :। देवता सूर्यः। छन्दः त्रिष्टुप्।(७.६०.१)

यदद्य सूर्य ब्रवोनागा उद्यन् मित्राय वरुणाय सत्यम् ।
वयन् देवत्रा दितेस् स्याम तव प्रियासो अर्यमन् गृणन्त : ॥

ऋषिः मैत्रावरुणिर् वसिष्ठ : । देवता सूर्य : । छन्दः त्रिष्टुप् । (७.६२.१-३)

उत् सूर्यो बृहदर् चीम्ष्यश्रेत् पुरु विश्वा जनिम मानु
षाणाम् । समो दिवा ददृशे रोचमान : क्रत्वा कृतस्
सुक्रत : कर्तृभिर् भूत् ॥

स सूर्य प्रति पुरोन उदगा एभिस् स्तोमेभिरे तशेभि रेवै :
। प्रनो मित्राय वरुणाय वोजोना गसो अर्यम्णे अग्नये च ॥
विनस् सहस्रम् शुरुधो रदन्त् वृतावानो वरुणो मित्रो
अग्नि : । यच्छन्तु चन्द्रा उप मनृनो अर्क मान : कामम्
पूपुरन्तुस् स्तवाना : ॥

ऋषिः मैत्रावरुणिर् वसिष्ठ : । देवता सूर्य :। छन्दःत्रिष्टुप् । (७.६३.१-५)

उद्वेति सुभगो विश्वचक्षास् साधारणस् सूर्यो मानुषाणाम् ।
चक्षुर् मित्रस्य वरुणस्य देवश्चर्मेव यस् समविव्यक्
तमाम्सि ॥
उद्वेति प्रस वीता जनानाम् महान् केतुरर्णवस् सूर्यस्य ।
समानञ् चक्रम् पर्यावि वृत्सन् यदेतशो वहति धूर्षु युक्त : ॥
विभ्राजमान उषसा मुपस्थाद् रेभै रुदेत्यनु मद्यमान :।
एषमे देवस् सविता चच्छन्द यस्स मानन्न प्रमि नाति
धाम ॥

दिवो रुक्म उरु चक्षा उदेति दूरे अर्थस्य रणिर्
भ्राजमान :। नूनञ् जनास् सूर्येण प्रसूता अपन् नर्थानि
कृणवन् नपांम्सि ॥
यत्रा चक्रु रमृता गातुमस्मैश् श्येनो न दीयन् नन्वेति
पाथ :।

ऋषिः मैत्रावरुणिर् वसिष्ठ : ।देवता सूर्य :। छन्दः प्रगाथ :, पुर उष्णिक्। (७.६६.१४-१६)

उदुत् त्यद् दंऋशतम्व् वपुर् दिव एति प्रतिह्वरे। यदी
माशुर् वहति देव एतशो विश्वस्मै चक्षसे अरम् ॥
शीर्ष्णश् शीर्ष्णो जगतस् तस्थुषस् पतिम् समया
विश्वमा रज :। सप्तस् स्वसारस् सुविताय सूर्यम्व् वहन्ति
हरितो रथे ॥ तच् चक्षुर् देवहितम् शुक्र मुच्चरत् ।
पश्येम शरदश् शतञ् जीवेम शरदश् शतम् ॥

ऋषिः जमदग्निर् भार्गव :। देवता सूर्य :। छन्दः प्रगाथ :। (८.१०१.११-१२)

बण्महाङ् - असि सूर्य बळादित्य महाङ् असि।
महस्ते सतो महिमा पनस्य तेद्धा देव माहाङ् असि॥
बट् सूर्यश् श्रवसा माहाङ् असि सत्रा देव माहाङ् असि
। मह्ना देवानाम सुर्य : पुरोहितो विभुज् ज्योति रदाभ्यम्
॥

ऋषिः सौर्योभि तपा : ।देवता सूर्य :। छन्दः जगती, १० त्रिष्टुप ।(१०.३७)

नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे महो देवाय तदृतम् संपर्यत
। दूरेदृशे देवजाताय केतवे दिवस् पुत्राय सूर्याय शम्सत
॥
सामा सत्योक्ति : परि पातु विश्वतो द्यावाच यत्र तत
नन्न हानिच। विश्व मन्यन्नि विशते यदेजति विश्वाहापो
विश्वा होदेति सूर्य :॥

नते अदेव : प्रदिवो निवासते यदेय शोभि : पतरै रथर्
यसि । प्राचीन मन्यदनु वर्तते रज - उदन्येनज् ज्योतिषा
यासि सूर्य ॥

येन सूर्यज् ज्योतिषा बाधसे तमो जगच्च विश्व मुदि
यर्षि भानुना । तेनास् मद् विश्वा मनिरा मानाहुति
मपामीवा मपदुष् ष्वप्न्यम् सुव ॥

विश्वस्य हि प्रेषितो रक्षसि व्रत महेळयन् नुच्चरसिस्
स्वधा - अनु । यदद्य त्वा सूर्यो पब्रवामहै तन्नो देवा -
अनु मम्सीरत क्रतुम् ॥

तन्नोद् द्यावा पृथिवी तन्न आप इन्द्रश् शृण्वन्तु मरुतो
हवम्व् वच : । मा शूने भूम सूर्यस्य सन्दृशि भद्रञ्
जीवन्तो जरणाम शीमहि ॥

विश्वाहा त्वा सुमनसस् सुचक्षस : प्रजावन्तो अन मीवा
अनागस : । उद्यन्तन् त्वा मित्रमहो दिवे दिवेज्
ज्योग्जीवा : प्रति पश्येम सूर्य ॥

महिज् ज्योतिर् बिभ्रतन् त्वा विचक्षण भास्वन्तञ्
चक्षुषे चक्षुषे मय : । आरोहन्तम् बृहत : पाज सस्परि
वयञ् जीवा : प्रति पश्येम सूर्य ॥

यस्यते विश्वा भुवनानि केतुना प्रचेरते निच विशन्ते
अक्तुभि : । अनागास्त्वेन हरिकेश सूर्याह्ना ह्नानो वस्यसा
वस्य सोदिहि ॥

शन्नो भव चक्षसा शन्नो अह्ना शम् भानुना शम् हिमा
शङ् घृणेन । यथा शमध्वञ् छमसद् दुरोणे तत् सूर्यद्
द्रविणन् धेहि चित्रम् ॥ अस्माकन् देवा उभयाय जन्मने
शर्म यच्छतद् द्विपदे चतुष्पदे । अदत् पिब दूर्जयमान
माशितन् तदस्ये शम्य् योर रपो दधोतन ॥

यद्वो देवाश्च कृम जिह्वया गुरु मनसोवाप् प्रयुती देव

हेळनम् । अरावा योनो - अभि दुच्छु नायते तस्मिन्

तदेनो वसवो निधेतन ॥

ऋषिः चक्षु : सौर्य : । देवता सूर्य : । छन्दः गायत्री, २ स्वराट् ।
(१०.१५८)

सूर्योनो दिवस्पातु वातो अन्तरिक्षात् ।

अग्निर्न : पार्थिवेभ्य : ॥

जोषा सवितर् यस्यते हरश् शतम् सवाङ् अर्हति ।

पाहिनो दिद्युत : पतन्त्या : ॥

चक्षुर्नो देवस् सविता चक्षुर्न - उत पर्वत : ।

चक्षुर् धाता दधानु न : ॥

चक्षुर्नो धेहि चक्षुषे चक्षुर् विख्यै तनूभ्य : ।

सञ् चेदम्व् विच पश्येम ॥

सुसन्दृशन् त्वा वयम् प्रति पश्येम सूर्य ।

वि पश्येम नृचक्षस : ॥

ऋषिः विभ्राट् सौर्य : । देवता सूर्य : । छन्दः जगती, ४
आस्तारपङ्क्ति : ॥ (१०.१७०)

विभ्राड् बृहत् पिबतु सोम्यम् मध्वायुर् दधद् यज्ञपता

विह्रुतम् । वातजूतो यो अभि रक्षतित् त्मना प्रजा :

पुपोष पुरुधा विराजति ॥

विब्राड् बृहत् सुभृतम्व् वाजसातमन् धर्मन् दिवो धरुणे

सत्य मर्पितम् । अमित्रहा वृत्रहा दस्यु हन्तमञ् ज्योतिर्

जज्ञे असुरहा सपत् नहा ॥

इदम् श्रेष्ठञ् ज्योतिषाञ् ज्योति रुत्तम्व् विश्व जिद्धन

जिदुच्यते बृहत् । विश्वभ्राड् भ्राजो महि सूर्यो दृश उरु

पप्रथे सह ओजो अच्युतम् ॥

विभ्राजञ् जयोतिंषास् स्वं (१) - अरगंच्छो रोचनन्

दिव : । येनेमा विश्वा भुवंनान् याभृंता विश्व कर्मणा

विश्व देंव्या वता ॥

ऋषिः सार्पराज्ञी । देवता आत्मा , सूर्यो वा । छन्दः गायत्री । (१०.१८९)

आयङ्गौ : पृश्निं रक्रमी दसंदन् मातरंम् पुर : ।

पितरंञ्च प्रयन् त्स्वं : ॥

अन्तश्चंरति रोचना स्य प्राणा दंपा नती ।

व्यंख्यन् महिषो दिवंम् ॥

त्रिम्शद्धाम विरांजति वाक्पं तङ्गायं धीयते ।

प्रति वस्तो रह द्युभिं : ॥

ऋषिः माधुच्छन्दसो घमर्षण : । देवता भावबृत्तम् । छन्दः अनुष्टुप् । (१०.१९०)

ऋतञ्चं सत्यञ् चाभींद्धात् तपसोध्यं जायत ।

ततो रात्र्यं जायत ततंस् समुद्रो अंर्णव : ॥

समुद्रा दंर्णवा दधिं सम्वत्सरो अंजायत ।

अहोरात्राणिं विदधद् विश्वंस्य मिषतो वशी ॥

सूर्या चन्द्रमसौं धाता यंथा पूर्वमं कल्पयत् ।

दिवंञ्च पृथिवीञ् चान्तरिंक्ष मथो स्वं : ॥

ऋषिः लुशो धानाक : । देवता विश्वे देवा : । छन्दः त्रिष्टुप् । (१०.३६.१४)

सविता पश्चातांत् सविता पुरस्तांत् सवितात् तरात्तांत्

सविता धरात्तांत् । सविता नंस् सुवतु सर्वतांतिम्

सवितानों रासतान् दीर्घ मायु : ॥

Pancha Rudra

Pancha Rudra hymns (consists of 5 Suktas) are taken from different Ashtaka, Adyaya, Mandala etc. which could be seen from a separate table given below. Apart from this, some Mantras has 'Rudra' as Pada or devata, and are recited as a custom, which form part of Pancha Rudra.

Mantra Suktas	Mantra Nos.	Mandala No.	Sukta No.	No of Mantras
Kad Rudraaya	1-9	1	43	9